

Det, der bestaaer

Bor Guds Ord bestaaer evindelig.
(Ez. 40, 8.)

Paulus's Mission i Rom.

1. Hans jørlige Møde med Jøder der.

Qæs Ap. 8. 28, 17—22.

Men efter tre Dages Forlægse fik det, at han (Paulus) sammenfaldt de fornemste blændt Jøderne — begyndte vort Afsnit.

God os straks stande og tænke: — Paulus var sendt til Rom som Fange, anslaget af sit Folks Overstyr i Jerusalem, og underlige Ting havde han oplevet paa Rejsen. Men uagtet, ja trods alt dette staar han der som Missionær.

Kun tre Dage har det taget for ham, ved sine Venner's Hjælp, at faa lejet sit private Hjælpe (B. 30) og faa sig ordnet der, saa lodder hans Missionærer ham ikke i No længere, for han lader de fornemste blandt sit Folk i Rom sammenfaldte — som Tonge under militær Bevogning funde han jo ikke gaa til dem.

Trosbrødre havde jo mistet ham, allerede før han kom til Rom; men det var fortrinsvis Jøderne, hans Brødre, hans "Freender efter Kædet", (Rom. 9, 3) han brændte af Ridkæhed efter at forkynede Jesu Kristi Budskab for, og saa fil han sine Venner til at sammenfaldte de fornemste blændt dem.

Men han kunde ikke med Frugtstraks begynde at forkynde Evangeliet for dem, der var Hindringer, som først maatte forsøges ryddet af Venen.

Hvorfor var han denne Venne, som de saa? og hvorfor havde han indanst i Sag for Jesu Kristi? Disse Spørgsmål maatte besvares. Muligvis havde Jøderne i Rom ogsaa faaet Brev eller Bud fra Jøderne i Jerusalem angaaende ham.

Han gaar derfor straks over til at fortælle de fornæmlede, hvorfor det er der gaet til, at han er kommen til Rom som Fange.

Det han tiltaaler dem: "Jeg, Brødre!" forsætter han dem, at han intet har gjort imod deres jælles Folk eller fedrene Stifte, men alligevel er han fra Jerusalem overgivet som Fange i Romernes Hænder.

Læg Merke til det staansomme Udtale "fra Jerusalem", han vil ikke nævne eller legge Skjul paa nogen særligt.

Han nævner heller ikke, at Jøderne vilde have staet ham hjælp og hæft Romerne til at dødsommeham, men han faar det sagt paa temmelig Maade, idet han siger, at Romerne vilde have liggæst ham, da de ingen Dødsstykke fandt hos ham.

Endnu et: da Jøderne gjorde Hindringning imod at liggæst ham, saa han sig nødt til at flyde sig ind under Kæsset.

Saaledes forholst det sig, at han var kommen til Rom som Fange.

Det hidtil fortalte indeholdt i Virkeligheden en alvorlig Anslag imod Jødefolket i Jerusalem; hæde han da indført sig under Kæseren for at anslage sit Folk for ham? Det forsætter han sine Tilhørere om, at han ikke har.

Og saa siger han slutteligt: "Af denne Aarsag har jeg altsaa lader, der talde lid for at se og tale med eder; thi for Israels Haabs Stof er jeg sluttet i denne Venne."

Hans Sag kan ikke forstås anderledes, end at han tror, at Israels selles Haab om Frelse er opfylld i Jesus Kristus, da andre derimod ikke, og det er den eneste Grund til, at de forstiger ham.

Saa staansomt som muligt, men bestemt og sandhedsstørt har Paulus nu foretaget de fornemste blandt Rom's Jøder sin Sag; er de saa beredte til at tage imod et Bidensbryd af ham?

De siger hæst, at hverken har de faaet Brev fra Judæa om ham, ikke heller er nogen af Brødrene kommet og har meddelt eller sagt noget ondt om ham.

Butas siger ikke, hvem han forstærker ved de fornemste blændt Jøderne, men der er Rimelighed for at antage, at Jøderne i Rom havde et Utdørskaab, og at der holdtes rapport mellem dette og saa det høje Raad i Jerusalem. Man faar det Indtryk af, hvad de her siger, at det forholst sig saaledes og et Menneste, saa kan du da i alt fås til at have faaet officielt

Brev eller personligt Bud fra Jøderne i Jerusalem angaaende Paulus, vilde lig Meddelelse rimeligtvis have været Autoritet for Jøderne i Rom.

Men det er vel nok sandt, at de intet officielt har haaret meddelt om ham fra Judæa; thi om Raadet i Jerusalem end vilde forslagte Jøderne i Rom Tagen imod Paulus, som de saa den, saa funder de jo ikke godt afgående lig Meddelelse, der er efter Paulus's Afstøsse, og derfor er det naturligt, at den ikke funderne være naæst frem, for Paulus næede Rom.

De siger saa videre, som om de var ganfie fordonssrie: "Men vi ønske at høre af dig, hvad du tænker; thi om dette Parti er det os bedst, at det alle Begne finder Modsigelse."

De hænde altsaa Forstaelse af, hvad Paulus sigtede til med "Israels Haab", og af, hvad han var fænget for, uagtet det intet havde modtaget fra Judæa, og han ikke endnu havde udtaalt sig nøjere om Israels Haab. De lende til, hvad de talde et Parti, der alle Begne funder Modsigelse.

Det Ord, her er oversat med Parti (Haireos) har en Bismag af Astreler eller Brænglare. Og noar de siger, at det er dem begrundt, at det alle Begne finder Modsigelse, saa vil det sige, at det finder Modsigelse af Jøderne alle Begne, for ellers var jo selve den kristne Menighed i Rom et Begn i modstættet Mæning.

Men det var netop ved vantro Jøder om at gøre alt Begne at bændende de kristne som et Kæterparti.

Dette jørlige Møde endte saa med, at der blev aftalt en Dag, da Jøderne skalde møde Paulus i større Tal, hvorum vi saa skal høre næste Gang.

Syggdommen, Kæst!
Af Pastor Carl Hornbeck,
Fredericia.
(Danish Tractatselskab.)

Ja, undskyld Overstribten, den er ikke dannet, det ved jeg saa vel.

Men jeg løste det nu alligevel forleden paa en Banegård. Alli sender vi de Opraab om Kæst, som den danske Kæstkomite har opnægtet i Venstefælene.

Saa havde en Spøgelygul set disse Opraab og resolut streget Bogstavet r alle Begne, hvor Ordet Kæst ikke var jo selve den kristne dommeren, men mageløst betegnende Navn "Kæst".

Bibelen i Egypten.

Før omtrent 100 Aar siden sendte det britiske Bibelselskab en Ekspedition paa en Banegård. Alli sender vi de Opraab om Kæst, som den danske Kæstkomite har opnægtet i Venstefælene.

Saa havde en Spøgelygul set disse Opraab og resolut streget Bogstavet r alle Begne, hvor Ordet Kæst ikke var jo selve den kristne dommeren, men mageløst betegnende Navn "Kæst".

Det naturlige var for den sidste ved

Stabelien. Gud formede det jørlige Menighed af den røde Jord. Det

var det jørlige, det naturlige. Og dette naturlige kan en kunstner ogsaa udpræge, idet han altsaa udpræger et Menneske. Denne hans Model vil være lige januaturlig som Gud-Herrens, og den kan være naturlig. Men den kan aldrig naa ud over det jørlige, det mangler det andet.

Nu, det kommer dog an paa.

Det naturlige var det jørlige ved Stabelien. Gud formede det jørlige Menighed af den røde Jord. Det

var det jørlige, det naturlige. Og dette naturlige kan en kunstner ogsaa udpræge, idet han altsaa udpræger et Menneske. Denne hans Model vil være lige januaturlig som Gud-Herrens, og den kan være naturlig. Men den kan aldrig naa ud over det jørlige, det mangler det andet.

Nu, det kommer dog an paa.

Det naturlige var det jørlige ved Stabelien. Gud formede det jørlige Menighed af den røde Jord. Det

var det jørlige, det naturlige. Og dette naturlige kan en kunstner ogsaa udpræge, idet han altsaa udpræger et Menneske. Denne hans Model vil være lige januaturlig som Gud-Herrens, og den kan være naturlig. Men den kan aldrig naa ud over det jørlige, det mangler det andet.

Nu, det kommer dog an paa.

Det naturlige var det jørlige ved Stabelien. Gud formede det jørlige Menighed af den røde Jord. Det

var det jørlige, det naturlige. Og dette naturlige kan en kunstner ogsaa udpræge, idet han altsaa udpræger et Menneske. Denne hans Model vil være lige januaturlig som Gud-Herrens, og den kan være naturlig. Men den kan aldrig naa ud over det jørlige, det mangler det andet.

Nu, det kommer dog an paa.

Det naturlige var det jørlige ved Stabelien. Gud formede det jørlige Menighed af den røde Jord. Det

var det jørlige, det naturlige. Og dette naturlige kan en kunstner ogsaa udpræge, idet han altsaa udpræger et Menneske. Denne hans Model vil være lige januaturlig som Gud-Herrens, og den kan være naturlig. Men den kan aldrig naa ud over det jørlige, det mangler det andet.

Nu, det kommer dog an paa.

Det naturlige var det jørlige ved Stabelien. Gud formede det jørlige Menighed af den røde Jord. Det

var det jørlige, det naturlige. Og dette naturlige kan en kunstner ogsaa udpræge, idet han altsaa udpræger et Menneske. Denne hans Model vil være lige januaturlig som Gud-Herrens, og den kan være naturlig. Men den kan aldrig naa ud over det jørlige, det mangler det andet.

Nu, det kommer dog an paa.

Det naturlige var det jørlige ved Stabelien. Gud formede det jørlige Menighed af den røde Jord. Det

var det jørlige, det naturlige. Og dette naturlige kan en kunstner ogsaa udpræge, idet han altsaa udpræger et Menneske. Denne hans Model vil være lige januaturlig som Gud-Herrens, og den kan være naturlig. Men den kan aldrig naa ud over det jørlige, det mangler det andet.

Nu, det kommer dog an paa.

Det naturlige var det jørlige ved Stabelien. Gud formede det jørlige Menighed af den røde Jord. Det

var det jørlige, det naturlige. Og dette naturlige kan en kunstner ogsaa udpræge, idet han altsaa udpræger et Menneske. Denne hans Model vil være lige januaturlig som Gud-Herrens, og den kan være naturlig. Men den kan aldrig naa ud over det jørlige, det mangler det andet.

Nu, det kommer dog an paa.

Det naturlige var det jørlige ved Stabelien. Gud formede det jørlige Menighed af den røde Jord. Det

var det jørlige, det naturlige. Og dette naturlige kan en kunstner ogsaa udpræge, idet han altsaa udpræger et Menneske. Denne hans Model vil være lige januaturlig som Gud-Herrens, og den kan være naturlig. Men den kan aldrig naa ud over det jørlige, det mangler det andet.

Nu, det kommer dog an paa.

Det naturlige var det jørlige ved Stabelien. Gud formede det jørlige Menighed af den røde Jord. Det

var det jørlige, det naturlige. Og dette naturlige kan en kunstner ogsaa udpræge, idet han altsaa udpræger et Menneske. Denne hans Model vil være lige januaturlig som Gud-Herrens, og den kan være naturlig. Men den kan aldrig naa ud over det jørlige, det mangler det andet.

Nu, det kommer dog an paa.

Det naturlige var det jørlige ved Stabelien. Gud formede det jørlige Menighed af den røde Jord. Det

var det jørlige, det naturlige. Og dette naturlige kan en kunstner ogsaa udpræge, idet han altsaa udpræger et Menneske. Denne hans Model vil være lige januaturlig som Gud-Herrens, og den kan være naturlig. Men den kan aldrig naa ud over det jørlige, det mangler det andet.

Nu, det kommer dog an paa.

Det naturlige var det jørlige ved Stabelien. Gud formede det jørlige Menighed af den røde Jord. Det

var det jørlige, det naturlige. Og dette naturlige kan en kunstner ogsaa udpræge, idet han altsaa udpræger et Menneske. Denne hans Model vil være lige januaturlig som Gud-Herrens, og den kan være naturlig. Men den kan aldrig naa ud over det jørlige, det mangler det andet.

Nu, det kommer dog an paa.

Det naturlige var det jørlige ved Stabelien. Gud formede det jørlige Menighed af den røde Jord. Det

var det jørlige, det naturlige. Og dette naturlige kan en kunstner ogsaa udpræge, idet han altsaa udpræger et Menneske. Denne hans Model vil være lige januaturlig som Gud-Herrens, og den kan være naturlig. Men den kan aldrig naa ud over det jørlige, det mangler det andet.

Nu, det kommer dog an paa.

Det naturlige var det jørlige ved Stabelien. Gud formede det jørlige Menighed af den røde Jord. Det

var det jørlige, det naturlige. Og dette naturlige kan en kunstner ogsaa udpræge, idet han altsaa udpræger et Menneske. Denne hans Model vil være lige januaturlig som Gud-Herrens, og den kan være naturlig. Men den kan aldrig naa ud over det jørlige, det mangler det andet.

Nu, det kommer dog an paa.

Det naturlige var det jørlige ved Stabelien. Gud formede det jørlige Menighed af den røde Jord. Det

var det jørlige, det naturlige. Og dette naturlige kan en kunstner ogsaa udpræge, idet han altsaa udpræger et Menneske. Denne hans Model vil være lige januaturlig som Gud-Herrens, og den kan være naturlig. Men den kan aldrig naa ud over det jørlige, det mangler det andet.

Nu, det kommer dog an paa.

Det naturlige var det jørlige ved Stabelien. Gud formede det jørlige Menighed af den røde Jord. Det

var det jørlige, det naturlige. Og dette naturlige kan en kunstner ogsaa udpræge, idet han altsaa udpræger et Menneske. Denne hans Model vil være lige januaturlig som Gud-Herrens, og den kan være naturlig. Men den kan aldrig naa ud over det jørlige, det mangler det andet.

Nu, det kommer dog an paa.

Det naturlige var det jørlige ved Stabelien. Gud formede det jørlige Menighed af den røde Jord. Det

var det jørlige, det naturlige. Og dette naturlige kan en kunstner ogsaa udpræge, idet han altsaa udpræger et Menneske. Denne hans Model vil være lige januaturlig som Gud-Herrens, og den kan være naturlig. Men den kan aldrig naa ud over det jørlige, det mangler det andet.

Nu, det kommer dog an paa.

Det naturlige var det jørlige ved Stabelien. Gud formede det jørlige Menighed af den røde Jord. Det

var det jørlige, det naturlige. Og dette naturlige kan en kunstner ogsaa udpræge, idet han altsaa udpræger et Menneske. Denne hans Model vil være lige januaturlig som Gud-Herrens, og den kan være naturlig. Men den kan aldrig naa ud over det jørlige, det mangler det andet.

Nu, det kommer dog an paa.